

Ontwerpbesluit van Gedeputeerde Staten van
Limburg

Vergunning

Artikel 2.7, tweede lid, Wet natuurbescherming

Schaapskooi te Maastricht

Zaaknummer: 2019-202741

Kenmerk: 2019/88108

d.d. 5 december 2019

Verzonden: 9 december 2019

1. Aanvraag

Bij brief van 15 maart 2019 heeft XXXX een vergunning ex artikel 2.7, tweede lid, van de Wet natuurbescherming (hierna Wnb) aangevraagd voor het in gebruik nemen van een voormalig industrieel gebouw als schaapstal ten behoeve van het beheer van Natura 2000-gebied Sint Pietersberg & Jekerdal aan de Luikerweg 80 te Maastricht. De inrichting heeft een (potentieel) negatief effect op Natura 2000-gebied Sint Pietersberg & Jekerdal. De aanvraag is geregistreerd onder nummer 2019-202741.

2. Procedure

2.1. Procedure

De aanvraag wordt afgehandeld met toepassing van de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht. Het voorliggende ontwerp van het besluit op de aanvraag zal gedurende 6 weken voor een ieder ter inzage liggen in het gouvernement te Maastricht. Gedurende deze termijn kan eenieder bij ons college schriftelijk dan wel mondeling zienswijzen over dit ontwerp naar voren brengen.

Het ontwerpbesluit en de kennisgeving kunnen in genoemde periode tevens worden geraadpleegd via de internetsite van de provincie Limburg (www.limburg.nl). Vervolgens zullen wij, na afweging van de naar voren gebrachte zienswijzen, een definitief besluit op de aanvraag nemen. Tegen dat besluit staat vervolgens beroep open bij de rechtbank en hoger beroep bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

3. Beoordelingskader en de beschermde gebieden

3.1. Algemeen

Artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb heeft betrekking op de vergunningplicht in verband met Natura 2000-gebieden (Habitatrichtlijn- en Vogelrichtlijngebieden) binnen en buiten Nederland. Op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb is een vergunning van Gedeputeerde Staten vereist voor het realiseren van projecten of het verrichten van andere handelingen die gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor een Natura 2000-gebied de kwaliteit van de natuurlijke habitats of de habitats van soorten in dat gebied kunnen verslechteren of een significant verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Zodanige projecten of andere handelingen zijn in ieder geval projecten of andere handelingen die de natuurlijke kenmerken van het gebied kunnen aantasten.

Bij het beslissen op een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb dient rekening te worden gehouden met de gevolgen die het project of de andere handeling kan hebben voor een Natura 2000-gebied, gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor dat gebied. Heeft een aangevraagde vergunning betrekking op een project dat afzonderlijk of in combinatie met andere projecten of plannen, significant negatieve effecten kan hebben voor een Natura 2000-gebied, dan dient op grond van het bepaalde in artikel 2.8, eerste lid, van de Wnb een passende beoordeling te worden gemaakt van de gevolgen voor het gebied, waarbij rekening wordt gehouden met de instandhoudingsdoelstellingen. Is een passende beoordeling vereist, dan kan de aangevraagde vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb in principe slechts worden verleend, indien op grond van de passende beoordeling de zekerheid bestaat dat de natuurlijke kenmerken van het Natura 2000-gebied niet zullen worden aangetast. Daarbij geldt dat bij de passende beoordeling het positieve effect van mitigerende maatregelen mag worden betrokken.

Bestaat op grond van de passende beoordeling (inclusief de daarbij betrokken mitigerende maatregelen) niet de vereiste zekerheid, dan kan een aangevraagde vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb niettemin worden verleend in het uitzonderlijke geval dat bij toetsing blijkt dat geen Alternatieve oplossingen voor handen zijn, sprake is van Dwingende redenen van openbaar belang en Compenserende maatregelen worden getroffen. Oftewel in voorkomend geval dat de zogenaamde ADC-toets met succes wordt doorlopen.

3.2. De kenmerken van het beschermd gebied Sint Pieter & Jekerdal

Natura 2000 Landschap	: <i>Heuvelland</i>
Status	: <i>Habitatrichtlijn</i>
Gemeente	: <i>Maastricht</i>
Oppervlakte	: <i>circa 221 ha.</i>

Gebiedsbeschrijving

Bij brief van 19 mei 2003 heeft de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit het natuurgebied Sint Pietersberg & Jekerdal aangemeld bij de Europese Commissie als speciale beschermingszone in het kader van de Habitatrichtlijn 92/43/EEG. Het besluit Natura 2000-gebied Sint Pietersberg & Jekerdal,

inhoudende de aanwijzing als speciale beschermingszone in het kader van de Habitatrichtlijn 92/43/EEG, is per 3 september 2013 definitief geworden.

De Sint Pietersberg en het Jekerdal hebben voor Nederland een uitzonderlijk karakter. Dit wordt veroorzaakt door de geologische opbouw met een grote verscheidenheid aan bodemtypen en expositie, de grote kalkrijkdom en betrekkelijk geringe neerslaghoeveelheden, de ligging langs het Maasdal en ook door eeuwenoud agrarisch gebruik. Het gebied omvat droge schraalgraslanden en hellingbossen en ondergrondse grotten met grote waarde voor vleermuizen. Het Natura 2000-gebied bestaat uit de deelgebieden Sint Pietersberg, Jekerdal en Cannerberg.

De Sint Pietersberg is gelegen tussen de Maas en de Jeker en wordt in het noorden begrensd door Fort Sint Pieter en in het zuiden door de rijksgrens met België. Het bovengrondse deel wordt gekenmerkt door hellingen met afwisselend graslanden, bloemrijke akkers en hellingbossen die bijzondere kalkminnende plantensoorten herbergen. Vooral de pionierbegroeiingen op rotsbodem van de Duivelsgrot, de kalkgraslanden en de heischrale graslanden in het Popelmondedal en de Kannerhei zijn bekend vanwege de botanische rijkdom. Het ondergrondse deel bestaat uit gangenstelsels, ontstaan door de vroegere mergelwinning en is van belang voor (overwinterende) vleermuizen.

Het deelgebied Jekerdal loopt vanaf de grens bij Kanne (B) tot de voormalige watermolen van Nekum. De Jeker ontspringt in België en is ongeveer 65 kilometer lang. De laatste vijf kilometer ligt in Nederland. De beek heeft haar meanderend karakter grotendeels behouden en is daarmee geomorfologisch en landschappelijk van grote betekenis. In de Jeker groeien karakteristieke waterplanten zoals Vlottende waterranonkel. Het dal bestaat uit akkerland, graslanden, verschillende bosjes en een hoogstamboomgaard.

In het westen ligt de Cannerberg met het op de hellingen gelegen Cannerbos. In het bos liggen enkele holle wegen. Onderaan de hellingen komt op de kalkrijke bodem Eiken-haagbeukenbos voor dat hoger op de helling overgaat in Wintereiken-beukenbos. Kenmerkend voor deze bossen is de goed ontwikkelde voorjaarsvegetatie. In het verleden waren aan de voet van deze berg bron- en kwelzones aanwezig. De doorsnijding van het kalksteenplateau van de Cannerberg door het Albertkanaal heeft de hydrologische situatie veranderd. Op de oostflank van de Cannerberg ligt het terrassenkasteel Kasteel Neercanne. In de Cannerberg zijn ondergrondse gangenstelsels aanwezig, die van groot belang zijn voor overwinterende vleermuizen.

Aangewezen habitattypen en –soorten met bijbehorende instandhoudingsdoelen

Sint Pietersberg & Jekerdal is aangewezen voor de volgende natuurlijke habitattypen zoals opgenomen in bijlage I van Richtlijn 92/43/EEG; prioritaire habitattypen zijn aangeduid met een sterretje (*):

- H6110 - *Pioniersbegroeiingen op rotsbodem: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H6210 - Kalkgraslanden: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H6230 - *Heischrale graslanden: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H6510A - Glanshaver- en vossenstaarthooilanden (glanshaver): uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H9160B - Eiken-haagbeukenbossen (heuvelland): behoud oppervlakte en kwaliteit.

Sint Pietersberg & Jekerdal is aangewezen voor de volgende soorten zoals opgenomen in bijlage II van Richtlijn 92/43/EEG; prioritaire soorten zijn aangeduid met een sterretje (*):

- H1078 - *Spaanse vlag: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.
- H1318 - Meervleermuis: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.
- H1321 - Ingekorven vleermuis: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.
- H1324 - Vale vleermuis: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.
- H1337 – Bever: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.

4. Overwegingen

4.1. Documenten aanvraag

Onderhavige aanvraag voor het in gebruik nemen van een voormalig industrieel gebouw als schaapstal ten behoeve van het beheer van Natura 2000-gebied Sint Pietersberg & Jekerdal is door aanvrager onderbouwd met de volgende documenten:

- [1.] Brief d.d. 15 maart 2019 van XXXX met onderwerp: Aanvraag of ontheffing Wet natuurbescherming bouw schaapskooi, ondertekend door XXXX (gebiedsmanager Zuid Limburg);
- [2.] Ingevuld 'Aanvraagformulier vergunning of ontheffing Wet natuurbescherming', ondertekend d.d. 15 maart 2019;
- [3.] Ingevuld 'Module 1a Gebiedsbescherming';
- [4.] Ecologische onderbouwing schaapskooi Sint-Pietersberg;
- [5.] Weergave indeling mengbedgebouw;
- [6.] Notitie Begrazing Sint Pietersberg anno 2018.

4.2. Omschrijving project

Sinds de jaren negentig lopen er schapen op de Sint Pietersberg. Het herstelbeheer in de jaren negentig bestond vooral uit afzetten houtige gewassen en drukkbegrazing binnen flexnetten met schapen. Maai-beheer werd nauwelijks toegepast en de moeilijk toegankelijke gebieden zoals kalkrotsen (groeve Duchateau, Duivelsgrot) en steilwanden werden middels de schapenbegrazing mondjesmaat open gemaakt.

Door voortschrijdend inzicht en ervaringen met begrazing is de begrazing geëvalueerd. Met als uitkomst daarvan dat overgegaan is van drukkbegrazing met schapen naar gehoede rondtrekkende kuddes met schapen en landgeiten. Er zullen twee kuddes worden ingezet, één kudde in het Natura 2000-gebied (paragraaf 4.2.1) en één kudde voor het beheer van de groeve (paragraaf 4.2.2). Deze landgeiten zijn de afgelopen 5 jaar ingezet om vooral de houtige gewassen beter in de hand te houden en daarmee ook de moeilijk bereikbare Habitats te beheren middels begrazing. De overige grasland habitattypen worden gemaaid in de zomer en daarbuiten begraasd. Dit komt neer op een bezoek van ca 2 à 3 keer per jaar van de gemengde kudde op de graslanden.

Om de druk op de habitattypes te verminderen gedurende het hele graasseizoen is het wenselijk de kudde te kunnen laten overnachten in de schaapskooi met potstal. Door deze vorm van ophokken tijdens de nachtelijk uren wordt de mest geconcentreerd opgevangen in stropstal. Een ander voordeel is dat hier ook afgelammerd gaat worden en de schapen minder getransporteerd hoeven te worden. Een groot gedeelte van het graasseizoen en tijdens de lammerperiode zullen de kuddes in de schaapskooi gestald worden om te overnachten dan wel af te lammeren. In deze periodes zullen dus ca 500-600 schapen en geiten tegelijkertijd aanwezig zijn.

De potstal wordt jaarlijks uitgemest en de mest wordt afgevoerd en uitgereden op fauna akkers in de buitengebieden waar het een rijkelijke voedingsbodem biedt voor bodemfauna en flora.

4.2.1. begrazing Natura 2000-gebied

Een jaarcyclus van de "Plateau kudde" bestaat uit:

- [1.] Voorjaarsbegrazing: voor half april moeten het droog schraalgrasland (heischrale graslanden (H6230), kalkgraslanden (H6210), glanshaver- en vossenstaarthooilanden (H6510A)) en pionierbegroeiingen op rotsbodem (H6110) begraasd zijn tot een zeer korte vegetatie waarin de rozetvormers voldoende licht en warmte krijgen. De kudde, circa 300 schapen, 300 lammeren en 20-40 geiten, wordt dan dagelijks op deze graslanden gehoed, rekening houdend met overstaand gewas voor flora en fauna. In de namiddag wordt de kudde dan verzet naar nachtkralen waar de kudde kan uitrusten en dus ook hun ontlasting achterlaat. Hiermee wordt voorkomen dat er veel poep op de prioritaire droog schraalgraslanden wordt gedeponeerd tijdens het uitrusten. Verschraling is hier leidend. Al rondtrekkend over de berg worden ook veel ruigtes lichtjes mee begraasd om klaar te zijn voor het groei/bloeiseizoen.
- [2.] Zomerbegrazing: tijdens de vroege en midden zomerperiode worden de kalkgraslanden (H6210), glanshaver- en vossenstaarthooilanden (H6510A) en kruidenrijke graslanden voor 80% gemaaid met blokken van overstaand gewas voor flora en fauna. De schapen en geiten trekken dan rond op wegen en paden, bosranden en soortenarme graslanden aan de randen van het gebied. Ook hier wordt tijdens de avonden en de weekenden de kudde geparkeerd in weekend/nachtkralen die strategisch gepositioneerd zijn. Op kalkrotsen en steil wanden worden extra geiten ingezet om de houtige gewassen en invasieve soorten in toom te houden. Deze gebieden zijn omheind met elektrisch Gallagher raster die nodig zijn om de geiten binnen het gebied te houden. Aan het eind van deze periode worden de lammeren gefaseerd gespeend.
- [3.] Najaarsbegrazing: in de periode oktober-november wordt de kudde door de gemaaide stukken geleid inclusief de overhoeken en soortenarme graslanden. Daarnaast wordt er stoppelbegrazing toegepast op onze kruiden en fauna akkers. De kudde wordt vanwege het dekseizoen opgesplitst in fokgroepen van circa 50-75 stuks ooien en een ram.
- [4.] Winterbegrazing: de winterbegrazing bestaat uit het heel extensief begrazen van alle graslanden, bosranden, vlinderstroken, kalkrotsen en steilwanden. Tevens worden bossen met veel klimop meegenomen in de looproutes. Vanwege de extensiviteit wordt de uitgedunde kudde (circa 150 stuks) niet meer in nacht/weekendkralen gezet. Begin januari worden de drachtige ooien getransporteerd zodat ze kunnen aflammeren in de schaapskooi. Op de berg lopen dan alleen nog de jonge ootjes, een groep van circa 75-100 stuks op de berg die de winterbegrazing al rondtrekkend volbrengen. Medio maart komen de eerste ooien met lammeren weer terug op de berg en wordt begonnen met de belangrijke voorjaarsbegrazing.

Om de druk op de habitattypes droog schraalgrasland (heischrale graslanden (H6230), kalkgraslanden (H6210), glanshaver- en vossenstaarthooilanden (H6510A)) en pioniersbegroeiingen op rotsbodem (H6110) te verminderen gedurende het hele graasseizoen is het wenselijk de kudde te laten overnachten in de schaapskooi met potstal. Door deze vorm van ophokken tijdens de nachtelijk uren wordt de mest geconcentreerd opgevangen in stropotstal. Doordat geen graslanden extra opgeofferd hoeft te worden als weekendkraal zitten hier extra uitbreidingkansen voor vooral glanshaver- en vossenstaarthooilanden (H6510A). Deze kunnen omgevormd worden van soortenarme overbegraasde graslanden naar soortenrijke hooilanden met nabegrazing door maaibeheer en winterbegrazing toe te passen.

4.2.2. Begrazing groeve

In 2018 werd ongeveer 6 hectare groeve begraasd met een deel van onze bestaande kudde van schapen en geiten in het groeiseizoen en in de winterperiode met alleen de geiten. Deze hebben dan tevens de beschikking over circa 3-4 hectare steilwand en potentieel kalkrots habitat. Doordat er een slechte verbinding is tussen groeve en nachtkraal op het plateau blijven de schapen en geiten in de groeve gestationeerd. Dit is nadelig voor de verschraling, omdat er mest achter blijft.

In 2019 komt er ongeveer 10-20 hectare extra groeve in beheer bij. Hier is ook geen nachtkraal voorhanden. De kudde zal dan moeten kunnen overnachten in een schaapskooi/potstal waardoor het biotoop groeve ontzien kan worden. Deze "Groeve kudde" zal in fases opgebouwd worden vanaf 50 schapen met circa 20 geiten tot uiteindelijk in 2020 naar 200 schapen met 20-40 geiten (exclusief lammeren). Deze gefaseerde opbouw heeft vooral te maken met beschikbaar voedsel en taakstelling kudde (openhouden groeve en tegengaan van houtige opslag en tegengaan invasieve soorten als Vlinderstuik). Deze kudde zal los opereren van de plateaukudde (N2000 gebieden volgens beschreven cyclus, zie bovenstaand). Omdat de doelstelling en taakstelling in de groeve vooral ligt op begrazing van houtige opslag en steilwanden en het voorkomen van invasieve soorten vanuit de groeve in N2000 gebied zal het aantal geiten moeten bestaan uit geschat 40 dieren om de in totaal 100 hectare groeve te kunnen begrazen in wisselende periodes en dichtheden: afgestemd op het bloei- en groeiseizoen.

4.3. Beoordeling effecten op het beschermde natuurgebied

In het aanwijzingsbesluit van Sint-Pietersberg en Jekerdal zijn de volgende habitattypen aangewezen: Pionierbegroeiingen op rotsbodem (H6110), Kalkgraslanden (H6210), Heischrale graslanden (H6230), Glanshaver- en vossenstaarthooilanden (H6510A) en Eiken-haagbeukenbossen (H9160B). Voor al deze habitattypen, behalve de Eiken-haagbeukenbossen geldt een uitbreidings- en een kwaliteitsverbeteringsopgave. Voor de in het aanwijzingsbesluit aangewezen habitatsoorten is de doelstelling behoud voor leefgebied en omvang populatie.

De effectenindicator geeft inzicht in de gevoeligheid van de verschillende habitats (figuur 1). Voor het in gebruik nemen van een voormalig industrieel gebouw als schaapstal ten behoeve van het beheer van Natura 2000-gebied Sint Pietersberg & Jekerdal is er alleen sprake van het effect verzuring en vermesting uit stikstofdepositie.

Figuur 1 Effectenindicator van Sint Pietersberg & Jekerdal

4.3.1. Verzuring en vermessing

De belangrijkste kernopgave voor het gebied is het behouden en uitbreiden van de habitattypen. Een aantal habitattypen bevatten zeer zeldzame planten- en insectensoorten en komen bijna alleen voor in het Natura 2000-gebied Sint Pietersberg & Jekerdal.

In het concept Beheerplan en in de gebiedsanalyse is aangegeven dat er sprake is van een negatieve trend en dat deze doelen door stikstofdepositie uit de lucht onder druk staan. De oppervlakten zijn ook nog te gering voor duurzame instandhouding. Er is daarom een zeer zorgvuldig beheer noodzakelijk dat op uitbreiding en herstel van deze habitattypen gericht is. Een zorgvuldige uitvoering van het historische beheer door schapenbegrazing is daarbij essentieel, in combinatie met aanvullend maaien als herstelbeheer. Dit staat op hoofdlijnen beschreven in het concept Beheerplan van Sint Pietersberg & Jekerdal. De schapenbegrazing is zowel een instandhoudingsmaatregel als een 'Passende maatregel' als bedoeld in artikel 6 lid 1 en 2 van de Habitatrictlijn, in de Wet natuurbescherming omgezet in artikel 2.2.

De maatregel 'begrazing met schapen en geiten' is nodig voor het beheer van het Natura 2000-gebied en heeft als doel om de natuurwaarden in stand te houden en verder te ontwikkelen. Zonder deze begrazing is dat niet mogelijk. Verder speelt schapenbegrazing (met een menging van geiten) ook een belangrijke rol om bosopslag in sommige delen van het gebied tegen te gaan. Bovendien is de inzet ook van groot belang bij het terugdringen van invasieve exoten als vlinderstruik in en om het Natura 2000-gebied. Die

vormen namelijk een bedreiging vanuit de groeve richting de schraalgraslanden en beginnen zich te koloniseren en vormen daarmee een bedreiging voor het behalen van de instandhoudingsdoelen. Tenslotte kan schapenbegrazing ook worden ingezet om kwaliteitsverlies door verruiging en verklemping van het habitattype Eikenhaagbeukenbossen (H9160B) tegen te gaan en daarmee een karakteristieke voorjaarsflora kansen te geven.

De ENCI-groeve krijgt een natuurfunctie en hierbij is het noodzakelijk om hier begrazing met schapen en geiten in te stellen om ook hier de ontwikkeling en behoud van habitattypen zoals Kalkgraslanden (H6210) en Pionierbegroeiingen op rotsbodempl (H6110) mogelijk te maken, zoals in recent OBN-onderzoek (Nijssen, 2015¹) aangegeven.

In het gebied is sprake van veel reliëf waardoor maaien niet goed mogelijk is. Tevens treedt in de pionierstadia veel opslag op van houtige gewassen waaronder ook invasieve exoten. Door het kleinschalig voorkomen van deze type is er sprake van veel randeffecten van o.a. struikopslag. Deze opslag moet sterk teruggedrongen worden voor ontwikkeling en behoud van deze typen. Dit speelt tevens bij de in de groeve te verwachten ontwikkeling van Kalkmoerassen (H7230). Uitbreiding en behoud van dergelijk natuur met allerlei overgangen is van groot belang voor robuuste populaties van Natura 2000 habitattypen afhankelijke soorten en daarmee de kwaliteit en omvang van Natura 2000 habitattypen in Sint Pietersberg & Jekerdal.

Dit alles vraagt om een flexibele en gefaseerde inzet van schapen met een schaapskooi bij het gebied. De schaapskooi is onlosmakelijk verbonden met dit beheer. Met een goede begrazing kan de vegetatiestructuur (o.a. van belang voor de habitatrictlijnsoort Spaanse vlag (H1078)) en het microreliëf in de schraalgraslanden (o.a. mierenbulten) worden behouden en verzilting en vermossing van de vegetatie worden voorkomen. Tevens kan hiermee de verspreiding van zaden van zeldzame plantensoorten toenemen. Dit laatste is van belang omdat er momenteel sprake is van versnippering.

Van belang is dat met name de begrazingsdichtheid in ruimte en tijd gestuurd wordt en dat er een gefaseerde begrazing wordt uitgevoerd om altijd voldoende variatie in structuur in de graslanden te behouden. Voor het herstelbeheer is zoals in de gebiedsanalyse staat aangegeven een versterkte inzet op verschalingsbeheer noodzakelijk. Voor herstelbeheer bij de huidige hoge ammoniakdepositie is het daarbij van groot belang dat de schapen grazen in de schraalgraslanden, maar in de avond verplaatst worden naar een stal of een ongevoelig deel van het gebied waar het merendeel van de mest terecht kan komen. Dit is ook in recent OBN-onderzoek (Nijssen, 2016²) aangegeven. In de gebiedsanalyse staat aangegeven dat op de Sint-Pietersberg, voor een grotere afvoer van nutriënten voor wat betreft het begrazingsbeheer, dient te worden overgegaan naar een potstalcultuur. Anders is er een minder verschralend effect. Aangezien hier weinig ongevoelige delen in het gebied aanwezig zijn (er is juist uitbreiding van habitattypen gewenst) en de benodigde inzet van begrazing sterk kan fluctueren, is een stal hiervoor de beste oplossing, mede in verband met de lammertijd. Bovendien is zoals in het beheerplan en de gebiedsanalyse aangegeven de capaciteit van de kudde een probleem, maar is het niet gewenst dat ze continu in het gebied lopen. Er zijn bij een schaapskooi minder parkeerweiden nodig in

¹ XXXX et al. 2015. Beheer en inrichting van mergelgroeves en rotsen. OBN-rapport 2015.

² XXXX et al. 2016. Beheeroptimalisatie Zuid-Limburgse hellingschraallanden. OBN-rapport 2016.

het Natura 2000-gebied, wat meer kansen biedt voor de instandhoudingsdoelen. Het geeft ook betere mogelijkheden voor een flexibele inzet van schapenbegrazing. De beste locatie hiervoor is gelegen buiten de Natura 2000-begrenzing op het huidige ENCI-bedrijventerrein - waar geen natuurwaarden liggen - waar een goede bereikbaarheid is en waarvandaan gemakkelijk met een kudde de graslanden in het gebied kunnen worden bereikt. Hierdoor is een efficiënter en effectiever beheer en herstelbeheer van Natura 2000 habitattypen mogelijk. Vanwege ontoereikende mogelijkheden van de schaapskudde is dit op dit moment nog niet mogelijk en moet er veel extra gemaaid worden. Dit onderstreept de noodzaak om zo efficiënt mogelijk te kunnen werken met de schaapskudde.

De stal kan weliswaar gezien worden als een lokale stikstofbron bij het Natura 2000-gebied, maar anders zou deze bron door de schapenmest in het Natura 2000-gebied zelf worden gevormd.

4.4. Conclusie

Op grond van bovenstaande beoordeling concluderen wij dat onderhavige door XXXX aangevraagde activiteit geen (significante) negatieve effecten zal veroorzaken op het Natura 2000-gebied Sint-Pietersberg & Jekerdal. Het natuurschoon en de natuurwetenschappelijke betekenis zullen geen negatieve gevolgen ondervinden, mits deze vergunning en de daaraan verbonden voorschriften worden nageleefd.

Tegen deze achtergrond is vergunningverlening voor de aangevraagde activiteiten in overeenstemming met het bepaalde in de Wnb.

5. Besluit

Gelet op het bepaalde in de Wet natuurbescherming en voorgaande overwegingen, besluiten wij:

1. aan XXXX een vergunning krachtens artikel 2.7, tweede lid, te verlenen voor het in gebruik nemen van een voormalig industrieel gebouw als schaapstal ten behoeve van het beheer van Natura 2000-gebied Sint Pietersberg & Jekerdal zoals aangevraagd d.d. 15 maart 2019 (onder ingekomen kenmerk 2019/21197), waarbij de gevolgen voor het Natura 2000-gebied Sint Pietersberg & Jekerdal zijn gezien;
2. aan de vergunning de beperkingen te stellen en voorschriften te verbinden, zoals opgenomen onder hoofdstuk 6;
3. dat de aanvraag en de bijbehorende stukken ontvangen op 15 maart 2019 zie ook de bronnen genoemd in paragraaf 4.1 'Documenten aanvraag', deel uitmaken van deze vergunning, behoudens en voor zover daarvan bij dit besluit niet wordt afgeweken.

Gedeputeerde Staten van Limburg
namens dezen,

drs. M.G.P.I. Arts
clustermanager Vergunningen, Toezicht en Handhaving, team Vergunningen

6. Voorschriften

Aan deze vergunning worden de volgende voorschriften verbonden:

1. De potstal wordt minimaal jaarlijks uitgemest en de mest wordt afgevoerd en indien de mest wordt gebruikt voor kruidenrijke akkers zal dit worden uitgevoerd volgens de criteria van Eichhorn. Zie hiervoor het rapport "Ecologie en beheer van kruidenrijke akkers".
2. Er mogen maximaal 500 schapen gehouden worden in de potstal.
3. Er mogen maximaal 80 geiten gehouden worden in de potstal.

7. Afschriften

Een afschrift van dit besluit hebben wij verzonden aan:

- XXXX, Schaapskooiweg 101, 6414 EL te Heerlen, als besluit op de aanvraag;
- Burgemeester en Wethouders van de gemeente Maastricht, Postbus 1992, 6201 BZ te Maastricht, ter kennisname.